

δικηγόρου της,
ενσήμων του ΔΣ

που κατέθεσε το Α 849297/21 γραμμάτιο είσπραξης εισφορών και

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ – ΠΡΟΣΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΣΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΠΠΤΟΥΣΑΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ : Της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία και το διακριτικό τίτλο η οποία εδρεύει στα επί της Λεωφόρου και με ΑΦΜ ΔΟΥ όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της, που κατέθεσαν τα Π 3262399/21 και Π 3262409/21 γραμμάτια είσπραξης εισφορών και ενσήμων του ΔΣ αντίστοιχα.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-6-2020 αίτηση της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 36617/22-6-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 3928/22-6-2020, προσδιορίστηκε δε να συζητηθεί στη δικάσιμο της 2-9-2020, αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 11-12-2020, οπότε και ματαιώθηκε, λόγω της αναστολής των Δικαστηρίων. Επαναπροσδιορίστηκε στη συνέχεια οίκοθεν για τη δικάσιμο της 26-3-2021, οπότε εκ νέου ματαιώθηκε λόγω της αναστολής των Δικαστηρίων. Επαναπροσδιορίστηκε δε εκ νέου οίκοθεν για τη δικάσιμο της 31^{ης} Μαΐου 2021, οπότε και αναβλήθηκε για τη σημερινή δικάσιμο.

Η ανακοινώνουσα τη δίκη – προσεπικαλούσα σε παρέμβαση και παρεμπιπτούσα αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 18-9-2020 ανακοίνωση δίκης – προσεπικλήση σε παρέμβαση και παρεμπιπτούσα αίτηση, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με γενικό αριθμό κατάθεσης 58029/19-8-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 6401/19-8-2020, προσδιορίστηκε δε να συζητηθεί στη δικάσιμο της 2-9-2020 αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 11-12-2020, οπότε και ματαιώθηκε, λόγω της αναστολής των Δικαστηρίων. Επαναπροσδιορίστηκε στη συνέχεια οίκοθεν για τη δικάσιμο της 26-3-2021, οπότε εκ νέου ματαιώθηκε λόγω της αναστολής των Δικαστηρίων. Επαναπροσδιορίστηκε δε εκ νέου οίκοθεν για τη δικάσιμο της 31^{ης} Μαΐου 2021, οπότε και αναβλήθηκε για τη σημερινή δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι από 15-6-2020 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 36617/22-6-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 3928/22-6-2020) και 18-9-2020 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 58029/19-8-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 6401/19-8-2020) αιτήσεις είναι συναφείς, υπάγονται στην ίδια διαδικασία, και πρέπει να συνεκδικαστούν για την επιτάχυνση της διεξαγωγής της δίκης και για τη μείωση των εξόδων (άρθρα 246 ΚΠολΔ).

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι συστάθηκε και λειτουργεί νόμιμα, κατά τις διατάξεις των νόμων 2121/1993 και 4481/2017 ως μόνος ενιαίος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων, των Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου, και ότι οι αναφερόμενοι σ' αυτή μουσικοί,

.....

τραγουδιστές-ερμηνευτές και παραγωγοί, της έχουν αναθέσει τη διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Ότι αυτή (αιτούσα), ως η μόνη στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των άνω κατηγοριών δικαιούχων έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς, και ενδεικτικά αναφερόμενους, αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες η αιτούσα νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων. Ότι, περαιτέρω, υπό την ιδιότητά της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το νόμο αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων της είσπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιβολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ισχυρίζεται τέλος, ότι η καθ' ης η αίτηση που εκμεταλλεύεται καταστήματα εμπορίου ηλεκτρικών ειδών σ' όλη την Ελλάδα και δη ενός καταστήματος στην επί της οδών στη επί της οδού στην επί της οδού και στο επί των οδών επιφανείας όλων από 201-300 τ.μ., παρότι προβαίνει ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων-πελατών της, χρησιμοποιώντας υλικούς φορείς ήχου με εγγεγραμμένο μουσικό ρεπερτόριο, του οποίου έχει προβεί σε δειγματοληπτική αναφορά στο δικόγραφο της, αρνείται να προβεί σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί, δεδομένου ότι η χρήση της μουσικής στα εν λόγω καταστήματα είναι χρήσιμη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους: α) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται για την παραπάνω αιτία, για το χρονικό διάστημα ετών 2011-2019, στο ποσό των 300 ευρώ ετησίως για το κάθε προαναφερόμενο κατάστημα, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα, και συνολικά για το παραπάνω χρονικό διάστημα στο ποσό των 10.800 ευρώ για κάθε κατάστημα, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών, με το νόμιμο τόκο από την 1 Ιανουαρίου εκάστου έτους, αντίστοιχα, για την εύλογη αμοιβή κάθε έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση του ποσού και γ) να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήθηκε, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, και τέλος, να καταδικαστεί αυτή στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας.

Με τα ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου τούτου, καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων [άρθρα 25 παρ. 2, 683 επ.ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. σ' Ν. 4481/2017], είναι επαρκώς ορισμένη περιέχουσα όλα τα αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον η αιτούσα επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 § 1 εδ. α του ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των ενδεικτικά

κατονομαζόμενων στην αίτηση αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σε αυτήν, όπου ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλείται ότι οι οργανισμοί-μέλη της συνήψαν συμβάσεις αμοιβαιότητας και δειγματοληπτικά αναφέρουν, όπως επιτρέπει η διάταξη του άρθρου 55 § 3 του ν. 2121/1993, συγκεκριμένα έργα ελλήνων και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων που διαχειρίζονταν και έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από την καθ' ης η αίτηση. Είναι δε περαιτέρω η αίτηση και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017, 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23, 24 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης, μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου [20.7.2017]), 2-5,7, 12 ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. Ιζ, 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί καταβολής τόκων από την αρχή κάθε επόμενου έτους (1η Ιανουαρίου) που αφορά η αξίωση, το οποίο είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτέο, καθόσον η αιτούσα δεν επικαλείται δικαστική ή εξώδικη όχληση της καθ' ης η αίτηση, ενώ όσο αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ, η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής απόδειξης από την αιτούσα (βλ. ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 2004/1104). Σημειωτέον ότι νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση που έχει, ήδη, πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον, ρητά ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της, ως άνω, διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι το παρόν δικαστήριο, δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ.ΚΠολΔ, τέτοιο, δηλαδή, που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση καταστάσεως, αλλά, μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 3058/2005 ΛΕΕ 2005.1179) και, συνακόλουθα, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η επίκληση και συνδρομή επείγουσας περιπτώσεως ή επικείμενου κινδύνου, απορριπτομένου για το λόγο αυτό και του σχετικού ισχυρισμού της καθ' ης η αίτηση. Πρέπει, επομένως, η ένδικη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Η καθ' ης η αίτηση με ξεχωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, προσεπικάλεσε να προσέλθει και να συμμετάσχει στη δίκη την ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία
ισχυριζόμενη ότι, δυνάμει της από 1-4-2011 σύμβασης, η οποία ανανεώθηκε για ακόμα δύο (2) έτη, με το από 3-4-2017 ιδιωτικό συμφωνητικό, η τελευταία ανέλαβε τη

.....

μουσική κάλυψη όλων των καταστημάτων της, με ρητό όρο ότι σε περίπτωση έγερσης αξιώσεων σε βάρος της από τρίτους για συγγενικά δικαιώματα θα ευθύνεται η προσεπικαλούμενη ως δικονομική εγγυήτρια να την αποζημιώσει. Προς το σκοπό αυτό σώρευσε στο δικόγραφο της προσεπίκλησης παρεμπίπτουσα αίτηση, με την οποία ζητεί να της καταβάλει κάθε ποσό που τυχόν υποχρεωθεί να καταβάλει η ίδια στην αιτούσα, εφόσον γίνει δεκτή η κύρια αίτηση, άλλως να διαταχθεί η καθ' ης να της παρέχει εγγυοδοσία για την εξασφάλιση των χρηματικών απαιτήσεων εις βάρος της, με τη μορφή εγγυητικής επιστολής, άλλως να προβεί σε δημόσια κατάθεση στο ΤΠΔ Αθηνών, με δικαιούχο την καθ' ης η αίτηση – παρεμπιπτόντως αιτούσα, που θα δικαιούται να τα αναλάβει κατόπιν έκδοσης δικαστικής απόφασης. Τέλος, ζητεί να καταδικασθεί η καθ' ης στα δικαστικής έξοδα. Κατ' αρχήν πρέπει να παρατηρηθεί ότι υποστηρίζεται ότι ακόμη και αν γίνει δεκτή η κύρια αίτηση, δεν μπορεί να γίνει λόγος για ήττα της προσεπικαλούσας, αφού ήττα κατά την έννοια του άρθ. 88 ΚΠολΔ νοείται η ήττα στην αντίστοιχη διαγνωστική δίκη, όπου κρίνεται δεσμευτικά το επίδικο δικαίωμα, ενώ η απόφαση ασφαλιστικών μέτρων πιθανολογεί απλώς το ασφαλιστέο δικαίωμα και διαπλάσσει προσωρινά μια νέα κατάσταση μέχρι την οριστική κρίση της διαφοράς (Γεωργίου ΕλλΔνη 37. 988). Συνεπώς κατά την άποψη αυτή η έκδοση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων δεν ενεργοποιεί εξ ορισμού την αναγκαία προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση δικονομικής εγγυήσεως, γι' αυτό και η προσεπίκληση τρίτου ως δικονομικού εγγυητή είναι ανεπίτρεπτη στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Εντούτοις πρέπει να αντιπαρατηρηθεί ότι η ήττα στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων έχει τις δικές της συνέπειες και ειδικότερα ενεργοποιεί την ευθύνη του δικονομικού εγγυητή, αφού αυτός που καταδικάστηκε στα πλαίσια προσωρινής επιδίκασης κάποιας απαίτησης, έχει έκτοτε γεννημένη απαίτηση αποζημίωσης κατά του δικονομικού εγγυητή του και δεν είναι υποχρεωμένος προς το σκοπό αυτό να αναμείνει την οριστική καταδίκη του για να στραφεί στη συνέχεια εναντίον του. Βέβαια η απαίτηση αποζημίωσης κατά του δικονομικού εγγυητή δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των απαιτήσεων του άρθ. 728 ΚΠολΔ, ώστε να μπορεί να επιδικασθεί προσωρινά. Το γεγονός όμως αυτό δεν καθιστά περιττή και χωρίς συμφέρον την προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων, αφού με την προσεπίκληση αυτή ο προσεπικαλών θα έχει πλέον τη δυνατότητα να σωρεύσει στο δικόγραφο της παρεμπίπτουσα αίτηση για λήψη άλλης μορφής ασφαλιστικών μέτρων, με τα οποία θα εξασφαλίζεται και δεν θα επιδικάζεται η απαίτηση του κατά του δικονομικού εγγυητή του στην περίπτωση, εννοείται, που υπάρχει ανάγκη εξασφάλισης της (πρβλ. ΜονΠρΑΘ 15513/1996). Συνεπώς η προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή δεν μπορεί να απορριφθεί εκ προοιμίου στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (.Μπέης, ΠολΔικ, άρθ. 686, αριθ. 2.2, σ. 75, ΜονΠρθεσ 1950/78 Δ 9. 801, ΜονΠρΙωαν 419/84 ΕλλΔνη 26. 328, ΜονΠρΑΘ 1651/97), αφού υπάρχουν ασφαλώς περιπτώσεις που δικαιολογούν τη συμμετοχή στην εκκρεμή δίκη για την καλλίτερη και αποτελεσματικότερη προσωρινή προστασία των περισσότερων δικαιωμάτων με εξοικονόμηση χρόνου και δαπάνης και χωρίς κίνδυνο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων. Εξ άλλου βάση της προσεπίκλησης του δικονομικού εγγυητή είναι η έννομη σχέση που συνδέει τον προσεπικαλούντα με τον προσεπικαλούμενο, η οποία πρέπει να προϋπάρχει της κύριας δίκης και να δικαιολογεί τη μετακύλιση στον προσεπικαλούμενο των συνεπειών της ήττας του προσεπικαλούντος κατά

την κύρια δίκη [βλ. ΜΠρΑθηνών 14447/1997 (Δημητριος Κράνης) ΝΟΜΟΣ]. Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη προσεπίκληση και η σωρευόμενη παρεμπόδιουσα αίτηση παραδεκτώς εισάγεται να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, μαζί με την κύρια αίτηση, είναι δε και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 88, 704, 176 ΚΠολΔ, 361, 681, 690 ΑΚ, πλην του κύριου αιτήματος της να υποχρεωθεί η καθ' ης να της καταβάλει κάθε ποσό που τυχόν υποχρεωθεί να καταβάλει η ίδια στην παρεμπιπτόντως αιτούσα, εφόσον γίνει δεκτή η κύρια αίτηση, καθώς σύμφωνα με τις ως άνω νομικές σκέψεις, η απαίτηση αποζημίωσης κατά του δικονομικού εγγυητή δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των απαιτήσεων του άρθ. 728 ΚΠολΔ, ώστε να μπορεί να επιδικασθεί προσωρινά. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, του
που εξετάστηκαν στο
ακροατήριο, την 1743/21-9-2021 ένορκη βεβαίωση του ενόπιον της
συμβολαιογράφου που προσκομίζει η προσεπικαλούμενη εταιρεία, κατόπιν
νόμιμης κλήτευσης της κύριας αιτούσας (βλ. την 1.494Β/16-9-2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής
επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το πρωτοδικείο Αθηνών, σε
συνδυασμό με την από 15-9-2021 κλήση – γνωστοποίηση μαρτύρων) και της καθ' ης η κύρια αίτηση -
προσεπικαλούσας (βλ. την 1.492 Β/16-9-2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της
περιφέρειας του Εφετείου με έδρα το πρωτοδικείο σε συνδυασμό με
την από 15-9-2021 κλήση – γνωστοποίηση μαρτύρων), τις 3329, 3331, 3333 και 3335/21-9-2021 ένορκες
βεβαιώσεις των μαρτύρων

αντίστοιχα στην Ειρηνοδίκη

που προσκομίζει η καθ' ης η κύρια αίτηση – προσεπικαλούσα, κατόπιν νόμιμης κλήτευσης
της αιτούσας (βλ. την 1016ΣΤ/16-9-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή, διορισμένου στη
Περιφέρεια του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο σε συνδυασμό με
την 15-9-2021 έκθεση γνωστοποίησης μαρτύρων) και στην προσεπικαλούμενη (βλ. την 1017ΣΤ/16-9-2021
έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή, διορισμένου στη Περιφέρεια του Εφετείου με έδρα το
Πρωτοδικείο σε συνδυασμό με την 15-9-2021 έκθεση γνωστοποίησης
μαρτύρων), καθώς και απ' όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα
ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το
από 28-9-2011 καταστατικό, το οποίο έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου
με γενικό αριθμό 1516/6-10-2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 ν. 2121/1993, όπως
αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 § 1 του ν. 3905/2010, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης
συγγενικών δικαιωμάτων που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς
συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού
και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: Α] Τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. πρωτ. 9528/22-2-1995
απόφαση [έγκριση] του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρείας,
εδρεύοντα στο Δήμο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης, με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο που συνέστησαν νόμιμα οι ενδεικτικά αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ-οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγράφει επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), το καταστατικό του οποίου έχει δημοσιευθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου με αριθ.13252/27.7.1994, Β] Τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. Πρωτ 11089./5-12-1997 απόφαση [έγκριση] του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού, μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, εδρεύοντα στο Δήμο

με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο τον οποίο έχουν συστήσει οι ενδεικτικά αναφερόμενοι στην ένδικη αίτηση Έλληνες τραγουδιστές και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την υπ' αριθ. 4/23-3-1997 απόφαση του Ειρηνοδικείου και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και Γ] Τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. πρωτ. 11083/5-12-1997 απόφαση [έγκριση] του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού, μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, εδρεύοντα στην Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο

τον οποίο

έχουν συστήσει οι ενδεικτικά αναφερόμενοι στην ένδικη αίτηση Έλληνες μουσικοί και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την υπ' αριθ. 206/1994 απόφαση του Ειρηνοδικείου και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών. Η αιτούσα συνεστήθη από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της αιτούσας, ανέθεσαν στην τελευταία [αιτούσα] κατά αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής [αιτούσας] και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί-μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους-δικαιούχους [παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς] -κατά ποσοστό 50% στους παραγωγούς, κατά ποσοστό 25% στους τραγουδιστές και κατά ποσοστό 25% στους μουσικούς-, την εισπραττόμενη από αυτήν [αιτούσα] εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή [αιτούσα] τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την προσκομιζόμενη υπ' αριθ. πρωτ. 17.817/30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της τριετούς -κατά το καταστατικό του- λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς- μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της

αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 § 1 ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην Ελληνική Επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της αρκεί να μην ήταν επίδικη. Συνεπώς, τεκμαίρεται ότι η αιτούσα, νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 § 1 του ίδιου ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους, χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταιρών της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της, αλλά και όσες -μη επίδικες- γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της τόσο των ημεδαπών, όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης- μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς

συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: σ) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη

.....

μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν.2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, η πρώτη εκ των οποίων είναι οικονομική: ήτοι «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» 3.2.1998, «ΕΘΝΟΣ» 4.2.1998 και «ΤΑ ΝΕΑ» 4.2.1998 και το τροποποιημένο αμοιβολόγιο, που κατήρτισε ο ενιαίος πλέον οργανισμός και το γνωστοποίησε δημοσίως με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες ήτοι: «ΚΕΡΔΟΣ» 20.4.2012, «ΑΥΓΗ» 20.4.2012 και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» 19.4.2012. Κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Η κατά τεκμήριο όμως νομιμοποίηση της αιτούσας για την υποχρεωτική είσπραξη των συγγενικών δικαιωμάτων ηχογραφημένης μουσικής, μέσω στερεοφωνικής ή ραδιοφωνικής εγκατάστασης ή από το διαδίκτυο ή μέσω τηλεόρασης, δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου και δικαίωμα είσπραξης εύλογης αμοιβής για μη εκπροσωπούμενο από την ίδια ρεπερτόριο από μη μέλη της, δηλαδή για δικαιώματα που δεν της έχουν ανατεθεί, είτε απευθείας από τους δικαιούχους, είτε βάσει συμβάσεων αμοιβαιότητας με άλλους ΟΣΔ του εξωτερικού, καθώς το ζήτημα αυτό είναι πραγματικό και χωρά ανταπόδειξη (βλ. σχετικά και το από 12-9-2017 Δελτίου Τύπου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας σχετικά με τη νόμιμη χρήση μουσικής σε καταστήματα). Εξάλλου, το άρθρο 7 του ν. 4481/2017, που καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την νομιμοποίηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων, αποτελεί κατά την κρατούσα νομολογία μαχητό τεκμήριο και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου, που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει

την εύλογη αμοιβή, ο τρίτος αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη, αφού το τεκμήριο αυτό διαπλάστηκε από τον νομοθέτη προς διευκόλυνση των εταιριών συλλογικής διαχείρισης ως προς τη νομιμοποίηση τους προς παροχή δικαστικής προστασίας και απόδειξη αυτής, δοθέντος ότι η αναφορά, για την πληρότητα του δικογράφου, όλων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, καθώς και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, οι οποίοι έχουν αναθέσει στον οργανισμό τη διαχείριση εξουσιών, που απορρέουν από το ένδικο περιουσιακό τους (συγγενικό) δικαίωμα, λόγω της πληθώρας τούτων, θα δημιουργούσε μεγάλες δυσκολίες στην αποτελεσματική προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ενδεικτικά ΜΠρΚερκ 38/2020, ΜΠρΘεσ/κης 5653/2017 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση – προσεπικαλούσα – παρεμπιπτόντως αιτούσα ανώνυμη εταιρεία έχει ως αντικείμενο δραστηριότητας την εμπορία ηλεκτρονικών ειδών και διαθέτει καταστήματα σ' όλη την Ελλάδα, μεταξύ δε αυτών είναι και εκείνα που βρίσκονται στην

επί της στη επί της οδού
στην επί της οδού επί των οδών

Επιπλέον, πιθανολογήθηκε ότι η προσεπικαλούμενη – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση εταιρεία, με το διακριτικό τίτλο δραστηριοποιείται στη διαχείριση περιεχόμενου εικόνας και μουσικής επένδυσης καταστημάτων, επαγγελματικών χώρων, την ανάπτυξη και εμπορία προγραμμάτων Η/Υ, καθώς και συναφών συσκευών, την ηχογράφηση, έκδοση και εμπορία μουσικών παραγωγών, τηλεοπτικών παραγωγών και διαφημίσεων, καθώς και στην εκμετάλλευση εμπορικών σημάτων και διακριτικών γνωρισμάτων που ανήκουν στην εταιρεία. Πιθανολογήθηκε ακόμα ότι η καθ' ης η αίτηση – προσεπικαλούσα συμφώνησε με την εν λόγω εταιρεία, δυνάμει του από 1.4.2011 ιδιωτικού συμφωνητικού συνεργασίας, εν συνεχεία με το από 3.4.2017 ιδιωτικό συμφωνητικό και τέλος με το πρόσφατο από 27.2.2020 αντίστοιχο νεώτερο συμφωνητικό, ότι η τελευταία θα παραχωρούσε στην πρώτη άδεια χρήσης και δημόσιας εκτέλεσης από τα καταστήματα της συγκεκριμένου μουσικού ρεπερτορίου, το οποίο κατά ρητή δήλωσή της τελευταίας δεν εκπροσωπείται από Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή. Μάλιστα προβλέφθηκε ως σχετικός όρος των ιδιωτικών αυτών συμφωνητικών ότι ο κατονομαζόμενος συνθέτης των μουσικών αυτών προγραμμάτων δεν έχει εκχωρήσει οιαδήποτε δικαιώματα σε οιονδήποτε φορέα συλλογικής διαχείρισης και ότι δεν οφείλονται εξ αυτών οιαδήποτε πνευματικά, συγγενικά, εκτελεστικά ... ή άλλα δικαιώματα τρίτων. Επίσης, ορίστηκε ότι η εν λόγω εταιρεία ως παραγωγός θα ευθύνεται ως δικονομική εγγυήτρια για οποιοδήποτε ποσό θα υποχρεωθεί η αντισυμβαλλόμενη της – καθ' ης η αίτηση – προσεπικαλούσα να καταβάλει για πνευματικά δικαιώματα κάθε είδους (... συγγενικά, ερμηνευτή, μουσικού εκτελεστή, δισκογραφικά...) .. σε σχέση με τη μουσική σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης. Στο πλαίσιο αυτό, εγκαταστάθηκε στα καταστήματα της καθ' ης η αίτηση - προσεπικαλούσας εταιρείας μια ειδική συσκευή με λογισμικό αναπαραγωγής μουσικής και διαφημιστικών μηνυμάτων σε σύνδεση με την κεντρική ηχητική εγκατάσταση του κάθε καταστήματος. Η εν λόγω ειδική συσκευή, λειτουργεί με κλειδωμένο λογισμικό και κλειδωμένη μουσική συλλογή που διαχειρίζεται η προσεπικαλούμενη – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση εταιρεία από απόσταση μέσω διαδικτύου, με συγκεκριμένο server, διεύθυνση IP και διαδικτυακή θύρα, χωρίς να έχει τη δυνατότητα

.....
κάποιος υπάλληλος ή ο διευθυντής του καταστήματος να παρεμβληθεί στο πρόγραμμα αυτό, καθώς πρόκειται στην πραγματικότητα για ένα συνεχές πρόγραμμα μουσικής, που χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο ως «μουσικό χαλί» για την εκάστοτε επιχείρηση συνήθως σε χαμηλή ένταση που περιλαμβάνει και διαφημιστικά μηνύματα της καθ' ης η αίτηση – προσεπικαλούσας εταιρείας, σε μεγαλύτερη συνήθως ένταση. Έτσι, πιθανολογήθηκε ότι η προσεπικαλούμενη – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση εταιρεία: α) από 1.3.2011 έως και 30.4.2014 συνεργαζόταν με τον μουσικοσυνθέτη και μουσικό ο οποίος παραχώρησε σ' αυτή μια μουσική βιβλιοθήκη περίπου 300 μουσικών (πρωτότυπων) έργων, τα οποία ήταν ορχηστρικά, χωρίς στίχους ή ερμηνείες, παραχθέντα μέσω Η/Υ, χωρίς τη συνδρομή άλλων προσώπων και ο οποίος δεν είχε αναθέσει την είσπραξη των δικαιωμάτων του επί της μουσικής αυτής σε κανένα Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης (βλ. σχετική προσκομιζόμενη από 6.9.2021 υπεύθυνη δήλωση του) και β) από 1.5.2014 έως και σήμερα, συνεργάζεται με την εταιρεία με έδρα

που μέσω των διαδικτυακών πλατφορμών

της παραχωρεί προγράμματα από το δικό της ρεπερτόριο μουσικών έργων, τις οποίες η ίδια χρησιμοποιεί, φροντίζοντας παράλληλα για την αναμετάδοση και των εκάστοτε διαφημιστικών μηνυμάτων που έχει συμφωνηθεί με την καθ' ης η κύρια αίτηση – προσεπικαλούσα εταιρεία ότι θα ακούγονται στα καταστήματα της για προσφορές, εκπώσεις και προωθητικές ενέργειες. Χαρακτηριστικό των μουσικών αυτών προγραμμάτων είναι ότι οι δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων δεν έχουν προβεί σε ανάθεση της είσπραξης των απαιτήσεών τους σε Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης ή εν γένει σε αντίστοιχους Οργανισμούς με βάση το δίκαιο της χώρας εγκατάστασης του καθενός, όπως τούτο πιθανολογήθηκε: α) από την 28-7-2021 επιστολή του Αντιπροέδρου της εν λόγω εταιρείας προς την προσεπικαλούμενη- παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση εταιρεία και β) την από 12-11-2021 ένορκη βεβαίωση της Προέδρου της εν λόγω εταιρείας

ενώπιων της συμβολαιογράφου

οι οποίες προσκομίζονται σε

επίσημη μετάφραση στην ελληνική, καθώς και γ) από την 1.743/21-9-2021 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα,

πρώην υπαλλήλου της προσεπικαλούμενης – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση, στην

οποία και παρατίθεται ένας αναλυτικός κατάλογος μουσικών έργων που χρησιμοποιεί ως μουσικό ρεπερτόριο η τελευταία και δεν έχουν σχέση με τα αναλυτικώς αναφερόμενα μουσικά έργα της κρινόμενης αίτησης, ενώ δεν ανήκουν και στο επονομαζόμενο «εμπορικό» ρεπερτόριο της ελληνικής ή διεθνούς μουσικής σκηνής. Επιπλέον, από την 11-2-2008 «σύμβαση άδειας χρήσης περιεχομένου του

καλλιτέχνη καθώς και τις σχετικές επιστολές των επίσης καλλιτεχνών

σε επίσημη μετάφραση στην

ελληνική, μουσικά έργα των οποίων περιλαμβάνονται στην ως άνω λίστα ρεπερτορίου της

πιθανολογείται ότι δεν έχουν αναθέσει σε ελληνικό ή αλλοδαπό Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης το δικαίωμα να εισπράξει στο όνομά τους και για λογαριασμό τους την προβλεπόμενη στο άρθρο 49 του ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι η εταιρεία έχει

υπογράψει την από 29-1-2019 σύμβαση ανάθεσης με παροχή πληρεξουσιότητας προς τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας με την

επωνυμία που είναι μέλος της αιτούσας και η οποία σύμβαση παρατάθηκε έως 31-12-2019, να εισπράττει τα συγγενικά δικαιώματα όπως αυτά ενσωματώνονται στο μουσικό κατάλογο της προσεπικαλούμενης – παρεμπιπτόντως καθ' ης αίτηση εταιρείας σε σχέση με τις χρήσεις των συγκεκριμένων έργων στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο, εξαιρουμένων της χρήσης αυτών εντός καταστημάτων ως μουσική υπόκρουση, το οποίο κατεξοχήν και κατά τεκμήριο εκπροσωπείται από την αιτούσα. Μάλιστα προς διευκόλυνση της αιτούσας υπήρξε και συνεργασία των δύο εταιρειών για τη μεταφορά των ψηφιακών φωνογραφημάτων στην εταιρεία προκειμένου η τελευταία να διευκολυνθεί στο εντοπισμό αυτών των μουσικών έργων κατά την τηλεοπτική και ραδιοφωνική μετάδοσή τους. Συνεπώς, υφίσταται εν τοις πράγμασι μορφή αναγνώρισης από την αιτούσα προς την εταιρεία και μέσω αυτής στην προσεπικαλούμενη – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση, του δικαιώματος της τελευταίας να συνάπτει η ίδια συμβάσεις ανάθεσης διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων για συγκεκριμένα έργα που ενσωματώνονται στον κατάλογό της και που μεταδίδονται όχι μέσω τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής εγκατάστασης σε εμπορικά καταστήματα. Ακόμα, δεν πιθανολογήθηκε ότι στα καταστήματα της καθ' ης η κύρια αίτηση – προσεπικαλούσας, ακούγονταν παράλληλα πέραν των ανωτέρω και μουσικά έργα, από τα αναλυτικά αναφερόμενα στην κρινόμενη κύρια αίτηση, καθώς το γεγονός αυτό δεν επιβεβαίωσε ούτε ο μάρτυρας της αιτούσας κατά την ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου. Μάλιστα, είναι χαρακτηριστικό ότι ο ίδιος ο μάρτυρας, εργαζόμενος στην αιτούσα από το 2015, οπότε τουλάχιστον για το επίδικο προηγούμενο χρονικό διάστημα (2011-2015) δεν έχει ιδία αντίληψη των πραγμάτων, δεν έχει επισκεφτεί έως σήμερα τα αναφερόμενα στην αίτηση τέσσερα καταστήματα της καθ' ης η κύρια αίτηση – προσεπικαλούσας και παρά ταύτα ορκιζόμενος επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της, χωρίς όμως συγκεκριμένη αναφορά στην πηγή της ειδικής αυτής γνώσης του. Έτσι, στο πλαίσιο αυτό, ο ισχυρισμός του ότι άκουσε επισκεπτόμενος τα καταστήματα του και της να παίζουν από ραδιοφωνική εγκατάσταση γνωστή επιτυχία του εμπορικού τραγουδιστή δεν πιθανολογείται βάσιμος, καθώς η κατάθεση του ως προ σημείο αυτό ήταν ιδιαιτέρως ενδοιαστική. Εξάλλου, οι ισχυρισμοί του καταρρίπτονται και από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων της καθ' ης αίτηση - προσεπικαλούσας και της προσεπικαλούμενης – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση, σε συνδυασμό με τους ενόρκως βεβαιώνοντες μάρτυρες της πρώτης εξ αυτών.

που εργάζονται στα καταστήματα της ως διευθυντές ή υπάλληλοι αυτής. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, δεδομένου ότι δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση - προσεπικαλούσα εκτέλεσε δημόσια μουσικά ηχογραφήματα, ρεπερτορίου εκπροσωπούμενου από την αιτούσα, καθώς αυτά δεν έχουν ανατεθεί από τους δημιουργούς – παραγωγούς τους σε κανένα Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα ή στο Εξωτερικό, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη και να καταδικασθεί η αιτούσα, λόγω της ήττας της (άρθρο 176 ΚΠολΔ) στη δικαστική δαπάνη της καθ' ης ή αίτηση, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας. Επίσης, λόγω της απόρριψης της κύριας αίτησης, πρέπει να απορριφθεί και η παρεμπιπτούσα αίτηση, δοθέντος ότι η προσεπικλήση και η ενωμένη με αυτήν παρεμπιπτούσα αγωγή έχει εκ των πραγμάτων

.....
επικουρικό χαρακτήρα, δηλαδή εξετάζονται μόνο σε περίπτωση παραδοχής της κύριας αγωγής (αίτησης), εάν δε η κύρια αγωγή (αίτηση) απορριφθεί, το δικόγραφο της προσεπίκλησης και της ενωμένης με αυτήν παρεμπιπτούσας αγωγής (αίτησης) δεν εξετάζεται, ως άνευ αντικειμένου (βλ. σχετικά Εφαθ 26/2019 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η παρεμπιπτόντως αιτούσα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας .

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων τις από 15-6-2020 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 36617/22-6-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 3928/22-6-2020) και 18-9-2020 (με γενικό αριθμό κατάθεσης 58029/19-8-2020 και αριθμό κατάθεσης δικογράφου 6401/19-8-2020) αιτήσεις.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 15-6-2020 αίτηση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της αιτούσας τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 18-9-2020 προσεπίκληση σε παρέμβαση – παρεμπιπτούσα αίτηση.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της προσεπικαλούσας – παρεμπιπτόντως αιτούσας τα δικαστικά έξοδα της προσεπικαλούμενης – παρεμπιπτόντως καθ' ης η αίτηση, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις¹⁴ Ιανουαρίου 2022.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)